

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoP/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116207355
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:6116207355.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Vladimíra Novotného, vo veci starostlivosti súdu o maloletú Y. E. L., nar. XX.XX.XXXX medzičasom plnoletú, bytom M., Q. XX, dcéru rodičov: matky Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., Holešovská XX, zastúpenú advokátskou kanceláriou STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., so sídlom Bratislava, Dunajská 15, IČO: 36 795 038 a otca K. R. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX, t. č. bytom N. Y., W. R. R. X - adresa na doručovanie pošty, o návrhu matky maloletého dieťaťa na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní Y. E. L. proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 13P/162/2016-788 zo dňa 9. októbra 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd m e n í napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, že zročné výživné za obdobie od 01.02.2016 do 31.05.2018 v sume 4 440 Eur povoľuje osobe povinnej platiť výživné, splácať v mesačných splátkach vo výške 100 Eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku k rukám navrhovateľky. Ž i a d e n z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie rozhodol tak, že zročné výživné, ktoré zo strany otca pre Y. E. L., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 01.02.2016 do 31.05.2018 predstavuje sumu 2 440 Eur, súd povoľuje otcovi dieťaťa splácať v mesačných splátkach po 100 Eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku k rukám plnoletého dieťaťa (I. výrok). Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (III. výrok). Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 232 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že Okresný súd Nitra rozsudkom č. k. 13P/162/2016-710 zo dňa 06.06.2018 zmenil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/14/2002-92 zo dňa 06.09.2002 v časti vyživovacej povinnosti otca na medzičasom plnoletú Y. E. L., nar. XX.XX.XXXX tak, že vyživovaciu povinnosť otca na medzičasom plnoletú Y. E. L., nar. XX.XX.XXXX zvýšil zo sumy 2 000 Sk mesačne, čo je 66,39 Eur mesačne na sumu 230 Eur mesačne a to od 01.02.2016, pričom otcovi dieťaťa určil povinnosť výživné platiť vždy do 15-teho dňa príslušného mesiaca vopred k rukám plnoletého dieťaťa. Zročné výživné, ktoré zo strany otca pre Y. E. L., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 01.02.2016 do 31.05.2018 predstavovalo sumu 4 440 Eur, súd povolil otcovi dieťaťa splácať v mesačných splátkach po 100 Eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku k rukám plnoletého dieťaťa. Zároveň súd určil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Plnoletá dcéra otca a matka plnoletej dcéry požadovali, aby odvolací súd potvrdil rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny. Voči rozsudku prvostupňového súdu podal odvolanie otec plnoletého dieťaťa a okrem iného poukázal v odvolaní na to, že Okresný súd nesprávne a mylne vyhodnotil zaplatené výživné a matematiku počtu

povinných zaplatených platieb a celkovej zaplatenej sumy výživného zrátal nesprávne. Uviedol, že v skutočnosti bolo výživné „preplatené“ resp. zaplatené dopredu naviac oproti súdom stanovenému výživnému. Krajský súd v Nitre rozsudkom sp. zn. 8CoP/4/2019-747 zo dňa 07.02.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa zvýšenia vyživovacej povinnosti k navrhovateľke potvrdil. Krajský súd v Nitre rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa určenia zročného výživného a v časti náhrady trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd s poukazom na tvrdenie otca navrhovateľky uviedol, že sa v rozhodnom období, za ktoré bolo určené súdom zročné výživné od 01.2.2016 do 31.05.2018, otec podieľal na výžive navrhovateľky zaplatením jednorazovej sumy vo výške 1 000 Eur v roku 2016 a jednorazovej sumy vo výške 1 000 Eur v roku 2017, pričom v konaní nebolo sporné medzi účastníkmi, že v roku 2018 ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie nezaplatil na výživnom na navrhovateľku žiadnu sumu. Uviedol, že odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti zročného výživného, nedáva dôsledne odpoveď na otázky, aké sumy boli otcom navrhovateľky nad rámec už určeného výživného poskytnuté v rozhodnom období, keď je nesporné, že mesačné zročné (zvýšené) výživné v rozhodnom období činí sumu 163,61 Eur (230 Eur - 66,39 Eur) a otec uhradil v roku 2016 nad rámec doposiaľ určeného výživného sumu 269,71 Eur (66,39 Eur x 11 = 730,29 Eur - 1 000 Eur), za rok 2017 203,32 Eur (66,39 Eur x 12 = 796,68 Eur = 203,32 Eur), keď túto skutočnosť je potrebné zohľadniť na zročnom výživnom za rozhodné obdobie s poukazom na listinný dôkaz na č. I. 413 spisu, z ktorého vyplýva prehľad úhrad výživného zo strany otca navrhovateľky na navrhovateľku prevodom z účtu za rok 2016 a 2017, keďže pri každej jednotlivej úhrade je informácia pre príjemcu, že sa jedná o výživné za ten ktorý konkrétny rok. Okresný súd Nitra viazaný rozhodnutím Krajského súdu v Nitre ako odvolacieho súdu nariadil vo veci pojednávanie, ktorého sa zúčastnil otec medzičasom plnoletého dieťaťa, nezúčastnil sa ho PZ matky a plnoletého dieťaťa, ktorí svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil, aby sa pojednávalo a rozhodlo vo veci v neprítomnosti navrhovateľky a jej právneho zástupcu. Na nariadenom pojednávaní 09.10.2019 otec plnoletého dieťaťa potvrdil a preukázal, že v rokoch 2016 a 2017 skutočne na výživu dcéry Y. E. L., nar. XX.XX.XXXX zaplatil okrem uvedených súm v každom z uvedených rokov (/2016, 2017) ešte navyše po 1000 Eur a z toho titulu je dôvodné, aby konečná suma zročného výživného bola znížená práve o uvedené dve ním zaplatené sumy výživného na Y. E. L., o ktorom stave svedčí aj doklad z účtu v Tatra banke a.s. v súdnom spise na č. I. 413. Z obsahu č. I. 413 je zrejmé, že z účtu otca plnoletého dieťaťa bolo v prospech Y. E. L. v roku 2016 a v roku 2017 zaplatených 1 000 Eur ako výživné pre ňu v každom z uvedených dvoch rokov. Otec plnoletého dieťaťa v konečnom návrhu uviedol, aby prvostupňový súd rozhodol v intenciách Krajského súdu v Nitre o znížení zročného výživného tak ako to vyplýva z obsahu spisu v tejto právnej veci, najmä z č. I. 413, kde sa nachádza doklad k tomu, že on na dcéru zaplatil okrem dovtedy určených súm výživného v roku 2017 ďalších 1 000 Eur a v roku 2016 tiež 1 000 Eur. Súd prvej inštancie oboznámil obsah spisu po rozhodnutí KS v Nitre, a to rozsudok KS v Nitre 8CoP/4/2019-747 zo dňa 07.02.2019, vytyčenie pojednávania vo veci zročného výživného, žiadosť otca dieťaťa o odročenie pojednávania, nový termín pojednávania na 09.10.2019, ospravedlnenie neprítomnosti PZ plnoletého dieťaťa a matky dieťaťa na pojednávaní a žiadosť o pojednávanie v neprítomnosti PZ plnoletého dieťaťa a matky dieťaťa a zistil tento skutkový a právny stav veci. Okresný súd Nitra svojím rozsudkom č. k. 13P/162/2016-710 zo dňa 06.06.2018 určil zročné výživné zo strany otca pre Y. E. L., nar. XX.XX.XXXX zo obdobia od 01.02.2016 do 31.05.2016, ktoré predstavuje sumu 4 440 Eur a povolil otcovi dieťaťa túto sumu splácať v mesačných splátkach po 100 Eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku k rukám plnoletého dieťaťa. Krajský súd v Nitre v uvedenej časti zročného výživného a náhrady trov konania zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátil súdu prvej inštancie vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v uvedenej časti. V rámci vylučenia otca plnoletého dieťaťa na pojednávaní 09.10.2019 bolo zo strany otca dieťaťa preukázané a listinným dôkazom na č. I. 413 potvrdené, že otec plnoletého dieťaťa zaplatil naviac okrem pôvodne uvedenému výživnému na plnoletú dcéru Y. E. L. sumu 1 000 Eur, ktorá bola v prospech príjemcu zúčtovaná 31.08.2017 a ďalších 1 000 Eur, ktorá bola v prospech príjemcu zúčtovaná 03.05.2016. Príjemcom oboch platieb bola medzičasom už plnoletá Y. E. L. a išlo o výživné pre ňu. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na § 232 ods. 4 CSP, podľa ktorého, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Z uvedeného stavu následne možno vyvodiť, že ak z pôvodne určeného zročného výživného zo strany otca pre plnoletú dcéru 4 440 Eur za obdobie 01.02.2016 až 31.05.2018 sa odpočítajú dve platby výživného zo strany otca pre plnoletú v rozsahu každej platby po 1 000 Eur, teda spolu 2 000 Eur (4 440 Eur - 2 000 Eur) konečná suma zročného výživného po započítaní uvedených dvoch platieb bude

predstavovať 2 440 Eur. Realizovanie uvedených dvoch platieb zo strany otca pre Y. E. L. v roku 2016 a 2017 (č. I. 413 spisu súdu) jednoznačne potvrdzuje výpis z účtu otca v Tatra banke a.s., pričom uvedené platby boli zúčtované 31.08.2017 a 03.05.2016 v prospech Y. E. L.. Súd prvej inštancie zároveň povolil otcovi dieťaťa splácať zročné výživné v mesačných splátkach po 100 Eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku k rukám plnoletého dieťaťa. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadla len Y. E. L., domáhajúca sa jeho zmeny tak, aby zročné výživné za označené obdobie bolo určené sumou 4 4440 Eur s tým, aby jej otcovi bolo povolené túto sumu splácať v mesačných splátkach po 100 Eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok, keď požadovala aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Súdu prvej inštancie vyčítala nesprávne skutkové zistenia na základe vykonaných dôkazov a nesprávne právne posúdenie veci. Za predmetné obdobie jej bolo na výživnom zaplatené 2 000 Eur, teda súd pri rozhodovaní urobil chybu v počítaní konečnej sumy zročného výživného v jej neprospech, keďže jej otec žiadnym spôsobom nepreukázal platenie bežného výživného popri dvoch zaplatených sumách po 1 000 Eur. Tvrdenie otca z predchádzajúceho odvolania, že si výživné predplatil na 64 mesiacov dopredu považuje za účelové, pretože nie je možné výživné predplatiť si na celý rok dopredu. Za celé predmetné obdobie jej mal otec na výživnom zaplatiť sumu 6 440 Eur a vzhľadom k jeho platbám spolu 2 000 Eur. Zročné výživné za predmetné obdobie teda predstavuje sumu 4 440 Eur.

3. Vyjadrenie k podanému odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie plnoletej osoby oprávnenej na výživné proti rozsudku súdu prvej inštancie je dôvodné, preto je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 388 ods. 1 CSP zmeniť (keď nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie).

5. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

5. Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

6. Podľa § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

7. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

8. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

9. Podľa § 77 od. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

11. Predmetom vyživovacej povinnosti je plnenie výživného, a to buď v naturáliách, alebo peniazoch. Ide o zákonné majetkové plnenie zabezpečujúce uspokojenie nielen potrieb nevyhnutných pre život, ale aj uspokojenie ďalších hmotných a kultúrnych potrieb. Platí zásada, že plnenie má byť poskytnuté riadne a včas. Preto Zákon o rodine ustanovuje, že výživné treba plniť v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú splatné vždy mesiac vopred. Tým je zabezpečená pravidelnosť plnenia v primeraných časových úsekoch s cieľom priebežne uspokojovať potreby oprávnenej osoby. Z textu § 76 ods. 1 Zákon o rodine je zrejmé, že nie je možné, aby sa povinný zbavil plnenia vyživovacej povinnosti jednorazovým splatením určitej čiastky oprávnenému. Preto ani dohoda rodičov maloletého dieťaťa, podľa ktorej sa jeden z nich zaväzuje zložiť v prospech maloletého jednorazovo sumu na plnú úhradu výživného do plnoletosti dieťaťa, nezodpovedá ustanoveniam Zákona o rodine týkajúcim sa výživného, a preto ju súd nemôže schváliť. Zo žiadneho ustanovenia Zákona o rodine nemožno vyvodiť povinnosť rodiča poskytnúť okrem mesačného výživného aj ďalší jednorazový príspevok na úhradu niektorých osobných potrieb maloletého. Keďže je účelom výživného hradenie priebežne sa vyskytujúcich oprávnených potrieb, ktoré sú potrebné pre všestranný vývoj, je potrebné tomuto prispôbiť aj rozpočítanie výšky plnení v jednotlivých obdobiach tak, aby bolo možné pokryť aj zvýšené náklady vyskytujúce sa pravidelne vo väčších (než mesačných) časových intervaloch (začiatok školského roka a zvýšené náklady na nákup školských pomôcok, školský výlet, lyžiarsky kurz, letný tábor, dovolenka a pod.). CSP v § 230 určuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Avšak sám počíta s prípadmi, keď nie je objektívne možné túto zásadu dodržať. V ustanovení § 231 CSP výslovne umožňuje zmenu rozsudku odsudzujúceho na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok (*clausula rebus sic stantibus*). Pri zmene rozsudku o výživnom nie je rozhodujúce, či bola výška určená autoritatívnym rozhodnutím súdu alebo dohodou. Pokiaľ má dôjsť k vykonateľnej zmene alebo k zrušeniu dohody o výživnom alebo súdneho rozhodnutia odsudzujúceho na plnenie výživného do budúcnosti, potom Zákon o rodine aj obidva procesné kódexy vyžadujú, aby bol podaný návrh na začatie konania. Jedinou výnimkou je rozhodovanie o výživnom pre maloleté dieťa - v prípade zmeny pomerov môže súd začať konanie aj bez návrhu (§ 23 ods. 2 CMP). Pri plnoletých oprávnených s ohľadom na ust. § 77 ods. 1 možno rozhodnúť o zvýšení, znížení alebo zrušení vyživovacej povinnosti najskôr ku dňu začatia konania. Pri maloletých oprávnených môže súd posunúť dátum vzniku zmenenej povinnosti aj pred deň začatia konania, a to až 3 roky, avšak len z dôvodov hodných osobitného zreteľa. V návrhu na zmenu rozhodnutia o výživnom musí byť uvedené, od akého dňa sa navrhuje platiť zmenené výživné. Už určené výživné by sa malo v nezmenenej miere platiť až do vykonateľnosti nového rozhodnutia (platí aj pre prípad, ak sa novým podaním žiada zníženie výživného). Ak neskôr vydané rozhodnutie návrhu na zníženie alebo zrušenie výživného vyhovie, vzniká povinnosť vrátiť preplatky výživného, ktorá je však pri maloletých oprávnených čiastočne obmedzená (pozri vysvetlivky k ods. 2). Nedoplatky výživného, ktoré vzniknú v dôsledku vyhlásenia zmeneného rozsudku (napríklad za čas od podania návrhu do vyhlásenia rozsudku), má povinný zaplatiť ako predbežne vykonateľné (pozri bod 1), okrem prípadu, ak súd povolí ich plnenie v splátkach.

12. Z obsahu podaného odvolania plnoletej osoby oprávnenej na výživné proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že v podanom odvolaní uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, teda namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Súdne rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ. Táto nesprávnosť môže byť spôsobená tromi príčinami, ktorými sú chybné vyhodnotenie návrhov na vykonanie dôkazov, nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov alebo predpoklad „dotvorenia“ skutkového stavu ďalšími prípustnými prostriedkami procesnej obrany či prostriedkami procesného útoku.

14. Vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku (§ 220 ods. 2). Voľné hodnotenie dôkazov súdom, prirodzene, neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti (relevancia vo vzťahu k zisťovaným skutočnostiam), zákonnosti (a to z pohľadu jeho získania, ako aj vykonania) a pravdivosti (hodnovernosť zdroja). Po „individuálnej selekcii“ následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti (pri tomto hodnotení už pravdivosť dôkazu posudzuje aj v súvislosti s prípadným rozporom s inými dôkazmi). K nesprávnym

skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Nesprávne vyhodnotenie zákonnosti dôkazu založí vadu konania podľa § 365 ods. 1 písm. d).

15. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie vecí predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd - neaplikoval príslušnú právnu normu, t. j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu, - aplikoval nesprávnu právnu normu, t. j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú, - obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo - správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

16. Odvolací súd po prejednaní danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe správne zisteného skutkového stavu, dospel k nesprávnym právnym záverom. V konaní bola medzi stranami sporná výška zročného výživného za rozhodné obdobie od 01.02.2016 do 31.05.2018, výška ktorého je aj predmetom posúdenia odvolacím súdom v odvolacom konaní. Súd prvej inštancie konštatoval, že z výsluchu otca plnoletého dieťaťa na pojednávaní dňa 09.10.2019 bolo zo strany otca dieťaťa preukázané a listinným dôkazom na č. I. 413 potvrdené, že otec plnoletého dieťaťa zaplatil navyše okrem pôvodne uvedeného výživného na plnoletú dcéru Y. E. L. sumu 1 000 Eur, ktorá bola v prospech príjemcu zúčtovaná 31.08.2017 a ďalších 1 000 Eur, ktorá bola v prospech príjemcu zúčtovaná 03.05.2016. Príjemcom oboch platieb bola medzičasom už plnoletá Y. E. L. a išlo o výživné pre ňu. Z uvedeného stavu vyvodil, že ak z pôvodne určeného zročného výživného zo strany otca pre plnoletú dcéru 4 440 Eur za obdobie 01.02.2016 až 31.05.2018 sa odpočítajú dve platby výživného zo strany otca pre plnoletú v rozsahu každej platby po 1 000 Eur, teda spolu 2 000 Eur (4 440 Eur - 2 000 Eur) konečná suma zročného výživného po započítaní uvedených dvoch platieb bude predstavovať 2 440 Eur. Realizovanie uvedených dvoch platieb zo strany otca pre Y. E. L. v roku 2016 a 2017 (č. I. 413 spisu súdu) jednoznačne potvrdzuje výpis z účtu otca v Tatra banke a.s., pričom uvedené platby boli zúčtované 31.8.2017 a 03.05.2016 v prospech Y. E. L..

17. Z obsahu súdneho spisu mal odvolací súd preukázané, že dňa 17.02.2016 bol Okresnému súdu Nitra doručený návrh matky t. č. maloletého dieťaťa Y. E. L. na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, ktorým navrhla zmeniť rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/14/2002-91 zo dňa 23.09.2002 v časti týkajúcej sa výšky výživného tak, že výživné pre mal. Y. L., nar. XX.XX.XXXX voči jej otcovi sa zvyšuje zo sumy 70 Eur na sumu 250 Eur, ktoré je povinný hradieť k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Okresný súd v Banskej Bystrici č. k. 31P/14/2002-92 zo dňa 06.09.2002 upravil práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu tak, že maloletú Y. E. L., nar. XX.XX.XXXX zveril do výchovy a opateru matke. Otcovi uložil povinnosť prispievať na jej výživu za čas od 28.05.2000 do 31.12.2001 mesačne sumou 1 500 Sk a od 01.01.2002 mesačne sumou 2 000 Sk (t. j. 66,38 Eur), vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa. Zročné výživné za čas od 28.05.2002 do 06.09.2002 vo výške 26 696 Sk otcovi povolil splácať v 400 Sk mesačných splátkach spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia až do zaplatenia, pod stratou výhody splátok. Otcovi uložil povinnosť zaplatiť titulom úhrady pomernej časti nákladov na výbavičku sumu 10 000 Sk, ktorú mu povolil splácať v 100 Sk mesačných splátkach, spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do zaplatenia pod stratou výhody týchto splátok. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica nadobudol právoplatnosť dňa 11.11.2002. Okresný súd Nitra návrhu matky na zvýšenie výživného vyhovel a rozsudkom č. k. 13P/162/2016-710 zo dňa 06.06.2018 zmenil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/14/2002-92 zo dňa 06.09.2002 v časti vyživovacej povinnosti otca na medzičasom plnoletú Y. E. L., nar. XX.XX.XXXX tak, že vyživovaciu povinnosť otca na medzičasom plnoletú Y. E. L., nar. XX.XX.XXXX zvyšuje zo sumy 2 000 Sk mesačne, čo je 66,39 Eur mesačne na sumu 230 Eur mesačne a to od 01.02.2016, pričom otec dieťaťa je povinný výživné platiť vždy do 15-teho dňa príslušného mesiaca vopred k rukám plnoletého dieťaťa. Zročné výživné, ktoré zo strany otca pre Y. E. L., nar. 28.XX.XXXX za obdobie od 01.02.2016 do 31.05.2018 stanovil na sumu 4 440 Eur a povolil otcovi dieťaťa splácať v mesačných splátkach po 100 Eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku k rukám plnoletého dieťaťa. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozsudok Okresného súdu Nitra v časti výroku o bežnom výživnom nadobudol právoplatnosť dňa 11.03.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitra č. k. 8CoP/4/2019-747 zo dňa 07.02.2019, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa zvýšenia vyživovacej povinnosti k

navrhovateľke potvrdil. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa určenia zročného výživného a v časti náhrady trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko odvolací súd považoval prvoinštančné rozhodnutie v tejto časti za nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie po zrušení a vrátení veci v poradí druhým rozsudkom napadnutým odvolaním o zročnom výživnom rozhodol dňa 09.10.2019 tak, že zročné výživné, ktoré zo strany otca pre Y. E. L., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 01.02.2016 do 31.05.2018 predstavuje sumu 2 440 Eur, povolil otcovi dieťaťa splácať v mesačných splátkach po 100 Eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku k rukám plnoletého dieťaťa. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

18. Odvolací súd po preskúmaní obsahu súdneho spisu sa stotožnil s námietkami navrhovateľky a odvolanie považoval za plne dôvodné. Odvolací súd mal z potvrdenia Tatra banky, a.s. preukázané, že otec navrhovateľky uhradil navrhovateľke výživné za rok 2016 vo výške 1 000 Eur, ktoré bolo zúčtované dňa 03.05.2016 a výživné za rok 2017 vo výške 1 000 Eur bolo zúčtované dňa 31.08.2017. Medzi stranami nebolo sporné, že výživné za rok 2018 nebolo uhradené (pozri zápisnicu o pojednávaní zo dňa 06.06.2018). Otec navrhovateľky tvrdil, že výživné vo výške určenej rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica si predplatil do júna 2020 (č. l. 707). Súd prvej inštancie zmenil vyživovaciu povinnosť tak, že ju zvýšil zo sumy 66,39 Eur mesačne na sumu 230 Eur mesačne od 01.02.2016, teda od prvého dňa mesiaca, kedy bol podaný návrh na zvýšenie výživného. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nesprávnym výpočtom dospel k záveru, že zročné výživné za obdobie od 01.02.2016 do 31.05.2018 predstavuje sumu 4 440 Eur, hoci správne mala byť výška zročného výživného za obdobie od 01.02.2016 do 31.05.2018 vypočítaná ako suma 6 440 Eur. K tejto sume odvolací súd dospel tak, že za rok 2016 predstavovalo zročné výživné sumu 2 530 Eur (11 mesiacov x 230 Eur), za rok 2017 predstavovalo zročné výživné sumu 2 760 Eur (12 mesiacov x 230 Eur) a za rok 2018 sumu 1 150 Eur (5 x 230 Eur). Súd prvej inštancie správne ustálil, že je potrebné od zročného výživného sumu 2 000 Eur (za dve vykonané platby), avšak túto sumu odpočítal od nesprávne vypočítanej sumy 4 440 Eur. V roku 2016 otec uhradil výživné vo výške 1 000 Eur, či za rok 2016 potom otcovi zostalo uhradiť výživné vo výške 1 530 Eur. Rovnako za rok 2017 uhradil výživné vo výške 1 000 Eur, teda neuhradené výživné za rok 2017 zostalo 1 760 Eur. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je odvolací súd presvedčený, že zročné výživné za obdobie od 01.02.2016 do 31.05.2018, ktoré zostalo neuhradené potom predstavuje súčet súm 1 530 Eur + 1 760 Eur + 1 150 Eur, teda predstavuje sumu 4 440 Eur, ktorú sumu v súlade s odvolacím návrhom odvolateľky povolil výživou povinnému otcovi zaplatiť v mesačných splátkach pod stratou výhody splátok. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že otec navrhovateľky v konaní nepreukázal, že uhrádzal výživné určené rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, pretože nepreukázal plnenie vyživovacej povinnosti pravidelnými opakujúcimi sa sumami, pretože iný spôsob uhrádzania výživného (tak ako bolo tvrdené v danom prípade) odporuje zákonu. Z uvedeného dôvodu mu za obdobie od 01.02.2016 do 31.05.2018 vznikol nedoplatok (zročné výživné), pri ktorom však bolo potrebné zohľadniť, že v danom období došlo k dvom jednorazovým úhradám, ktoré bolo potrebné započítať na úhradu dlžného (zročného výživného). Pri výpočte zročného výživného bolo treba vychádzať zo sumy, ktorú za predmetné obdobie mal výživou povinný otec na základe súdneho rozhodnutia na výživnom zaplatiť, od ktorej sumy sa odpočítajú ním reálne zaplatené platby, ohľadom ktorých nebolo sporné, že boli dve platby po 1 000 Eur, keď bežné výživné mesačnými splátkami výživnou povinný otec nerealizoval.

19. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia tak, že odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v súlade s ustanovením § 388 CSP. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal s podstatnými vyjadreniami strán sporu prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ako aj s podstatnými tvrdeniami odvolateľa uvedenými v podanom odvolaní. Odvolací súd ďalej uvádza, že vo svojom rozhodnutí dal odpoveď len na tie otázky nastolené sporovými stranami, ktoré mali pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci podstatný význam, ktoré dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia odvolacieho súdu.

20. O trovách konania strán sporu odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods.1, 2 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacieho konania.

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).